

Czwartek, 24 marca 2011 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

Stosunki Unii Europejskiej z Radą Współpracy Państw Zatoki Perskiej

P7_TA(2011)0109

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 marca 2011 r. w sprawie stosunków Unii Europejskiej z Radą Współpracy Państw Zatoki Perskiej (2010/2233 (INI))

(2012/C 247 E/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając umowę o współpracy z dnia 25 lutego 1989 r. między Unią Europejską a Radą Współpracy Państw Zatoki Perskiej (RWPZ),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 kwietnia 2008 r. w sprawie umowy o wolnym handlu między WE a Radą Współpracy Państw Zatoki Perskiej ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 lipca 1990 r. w sprawie znaczenia umowy o wolnym handlu, która ma zostać zawarta między EWG a Radą Współpracy Państw Zatoki Perskiej ⁽²⁾,
- uwzględniając sprawozdanie w sprawie wdrażania europejskiej strategii bezpieczeństwa: zapewniania bezpieczeństwa w zmieniającym się świecie, przyjęte przez Radę w grudniu 2008 r.,
- uwzględniając partnerstwo strategiczne Unii Europejskiej z regionem Morza Śródziemnego i Bliskim Wschodem, zatwierdzone przez Radę w czerwcu 2004 r.,
- uwzględniając wspólny komunikat z 20. spotkania ministerialnego z dnia 14 czerwca 2010 r. w Luksemburgu,
- uwzględniając swoje sprawozdanie z dnia 10 maja 2010 r. w sprawie Unii dla Śródziemnomorza,
- uwzględniając wspólny komunikat z 19. spotkania ministerialnego z dnia 29 kwietnia 2009 r. w Maskacie,
- uwzględniając wspólny program działań (2010-2013) na rzecz wdrożenia umowy o współpracy UE-RWPZ z 1988 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 259 E z 29.10.2009, s. 83.

⁽²⁾ Dz.U. C 231 z 17.9.1990, s. 216.

Czwartek, 24 marca 2011 r.

- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zacieśnienia współpracy z krajami trzecimi w zakresie szkolnictwa wyższego (COM(2001)0385),
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 maja 2007 r. w sprawie reform w świecie arabskim: jaką strategię powinna obrać Unia Europejska? ⁽¹⁾,
 - uwzględniając porozumienie gospodarcze między państwami należącymi do RWPZ przyjęte w dniu 31 grudnia 2001 r. w Maskacie (sułtanat Omanu), oraz deklarację RWPZ z Ad-Dauhy z dnia 21 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia unii celnej dla Rady Współpracy Państw Zatoki Perskiej,
 - uwzględniając art. 207 i 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi Rada musi zwrócić się o zgodę Parlamentu przed zawarciem jakiejkolwiek umowy międzynarodowej obejmującej obszary objęte zwykłą procedurą ustawodawczą,
 - uwzględniając roczne sprawozdania Parlamentu Europejskiego na temat praw człowieka,
 - uwzględniając deklarację Zgromadzenia Ogólnego ONZ z 1998 r. w sprawie prawa i odpowiedzialności jednostek, grup i organów społeczeństwa w zakresie propagowania i ochrony powszechnie uznawanych praw człowieka i podstawowych wolności (znaną również jako „Deklaracja obrońców praw człowieka”),
 - uwzględniając oświadczenia Wysokiej Przedstawiciel UE złożone w dniach 10, 15 i 17 marca 2011 r. oraz konkluzje Rady z dnia 21 marca 2011 r. w sprawie Bahrajnu i podkreślając w tym kontekście swoje pełne poparcie dla wolności słowa i prawa obywateli do pokojowych demonstracji,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz opinie Komisji Handlu Międzynarodowego, jak również Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A7-0042/2011),
- A. mając na uwadze, że obecne stosunki między UE a RWPZ wymagają stałych rewizji i aktualizacji w związku z ostatnimi istotnymi i błyskawicznie zachodzącymi zmianami w tym regionie, u podstaw których powinno leżeć przestrzeganie praw człowieka i zasad demokracji,
- B. mając na uwadze fakt, iż demonstranci w kilku państwach RWPZ wyrażają uzasadnione aspiracje demokratyczne; mając na uwadze, że brutalna reakcja władz wobec demonstrantów w Bahrajnie spowodowała ofiary w ludziach, przypadki obrażeń ciała i aresztowania; mając na uwadze, że oddziały Arabii Saudyjskiej, ZEA i Kuwejtu wkroczyły do kraju pod egidą RWPZ w celu stłumienia demonstracji,
- C. mając na uwadze, że region Zatoki Perskiej powinien być obecnie rozpatrywany w perspektywie nowego powstającego światowego ośrodka gospodarczego skupiającego państwa członkowskie RWPZ; odnotowując, że UE jest drugim co do wielkości partnerem handlowym RWPZ, zaś rynek RWPZ jest piątym co do wielkości rynkiem eksportowym dla UE,
- D. mając na uwadze, że geopolityczne otoczenie Zatoki Perskiej skupia wyzwania w zakresie bezpieczeństwa mające wpływ na sytuację ogólnoswiatową i regionalną (proces pokojowy na Bliskim Wschodzie, stabilizacja Iraku, Darfuru i Jemenu, irański program jądrowy, terroryzm, akty piractwa) oraz że na chwilę obecną RWPZ jest jedyną stabilną organizacją regionalną działającą w oparciu o zasady wielostronności i współpracy,
- E. mając na uwadze, że ponad jedna trzecia państwowych funduszy majątkowych na świecie jest w rękach państw RWPZ oraz że fundusze te przyczyniły się do uratowania światowego i europejskiego systemu finansowego w odpowiedzi na kryzys,

⁽¹⁾ Dz.U. C 76 E z 27.3.2008, s. 100.

Czwartek, 24 marca 2011 r.

- F. mając na uwadze, że region Zatoki Perskiej ma dla UE kluczowe znaczenie i że w wielobiegunowym, współzależnym świecie tego rodzaju współpraca może sprzyjać podejmowaniu wyzwań politycznych i wyzwań z zakresu bezpieczeństwa,
- G. mając na uwadze, że zapoczątkowany w wielu państwach członkowskich RWPZ proces liberalizacji i dywersyfikacji struktur ekonomicznych zapewnia nową dynamikę wewnętrzną, polityczną (reformy konstytucyjne, udział w życiu politycznym, umocnienie instytucji) oraz społeczną (pojawienie się sieci stowarzyszeń, organizacje pracodawców, dostęp kobiet do odpowiedzialnych stanowisk), którą to dynamikę należy wspierać,
- H. mając na uwadze niepokojące i żałosne warunki życia i pracy pracowników migrujących, zwłaszcza kobiet zatrudnionych w charakterze pomocy domowych, pomimo tego, że odgrywają oni centralną rolę w wielu sektorach gospodarki państw członkowskich RWPZ oraz stanowią 40 % ludności RWPZ i około 40 % ludności niektórych emiratów,
- I. mając na uwadze, że wszystkie sześć państw członkowskich to monarchie dziedziczne, gdzie obywatele, a w szczególności kobiety, nie są reprezentowani politycznie i gdzie w większości przypadków nie istnieje wybierany parlament,
- J. mając na uwadze, że znaczne inwestycje państw RWPZ u południowych sąsiadów Unii Europejskiej oraz wspólne wyzwania pociągają za sobą synergie współpracy między Europą, regionem Morza Śródziemnego i Zatoką Perską,
- K. mając na uwadze, że geoekonomiczna reorientacja państw RWPZ na Azję, związana z wzrastającym popytem na ropę na rynkach azjatyckich (Chiny, Indie, Singapur, Japonia, Filipiny, Korea Południowa) prowadzi obecnie do zróżnicowania stosunków handlowych i ekonomicznych, które utrwała się dzięki umowom o wolnym handlu i rozwijaniu dialogu politycznego,
- L. mając na uwadze kluczową rolę państw RWPZ na arenie światowej, sprawiającą, że dzielą one z Unią Europejską wspólne interesy w zakresie stabilności międzynarodowej i światowego zarządzania gospodarką,
- M. mając na uwadze rosnący wpływ państw RWPZ w świecie arabsko-muzułmańskim oraz ważną rolę, jaką mogą one odgrywać w dialogu międzykulturowym,
- N. mając na uwadze, że rozpoczęte 20 lat temu negocjacje w sprawie umowy o wolnym handlu między UE a RWPZ pozostają obecnie najstarszymi zainicjowanymi negocjacjami handlowymi Unii Europejskiej, które nie doprowadziły jeszcze do podpisania umowy,
- O. mając na uwadze konieczność przyjęcia jasnego stanowiska oraz trwałego zaangażowania UE w obszarze Zatoki Perskiej, co zapewni UE jej większą widoczność i strategiczną obecność w regionie,
- P. mając na uwadze, że włączenie klauzul politycznych, zwłaszcza klauzuli dotyczącej przestrzegania praw człowieka, stanowi integralną część każdej umowy handlowej zawartej między Unią Europejską a stronami trzecimi,
- Q. mając na uwadze ograniczoną obecność Unii w tym regionie i postrzeganie Europy jedynie jako kilku państw członkowskich mających rozwinięte i dawne związki z regionem,
- R. mając na uwadze, że Unia Europejska dysponuje wiedzą fachową w zakresie umacniania zdolności instytucjonalnych, edukacji i badań naukowych, rozwoju energii odnawialnych, środowiska, wsparcia technicznego, regulacji oraz dialogu politycznego i dyplomatycznego w odniesieniu do kwestii stabilności sąsiedztwa i światowego bezpieczeństwa,
1. przypomina, że zawarcie umowy o wolnym handlu między UE a RWPZ pozostaje priorytetem, a ewentualne niepowodzenie zagroziłoby interesom obu stron; podkreśla, że zawarcie takiej umowy będzie stanowiło wzajemne uznanie wiarygodności obu podmiotów, które opowiedziały się za wielostronnością i integracją;

Czwartek, 24 marca 2011 r.

2. uważa, że polityka zintegrowanej komunikacji powinna przyczynić się do rozwijania ukierunkowanych i skutecznych informacji o Unii między państwami Zatoki Perskiej, biorąc pod uwagę ograniczoną obecność Unii w regionie Zatoki Perskiej w ramach nowych struktur stosunków zewnętrznych Unii;
3. uważa, że Unia Europejska powinna rozwijać w regionie strategię ukierunkowaną na umocnienie stosunków z RWPZ, wsparcie jej procesu integracji regionalnej oraz nadawanie impulsu stosunkom dwustronnym z państwami RWPZ;
4. podkreśla, że celem jest utworzenie partnerstwa strategicznego z RWPZ i jej państwami członkowskimi uwzględniającego rolę obu podmiotów na arenie międzynarodowej; podkreśla, że w tym celu ważne jest ustanowienie okresowych spotkań na szczeblu głów państw i rządów, niezależnie od ewolucji trwających negocjacji;
5. podkreśla także znaczenie równego partnerstwa w zakresie współpracy i dialogu, przy jednoczesnym uwzględnieniu różnic obu stron, a także możliwości rozwijania współpracy i dialogu w różnych sektorach;
6. wzywa o przeznaczenie – w ramach Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) – większych środków ludzkich dla tego regionu oraz o utworzenie na jego terytorium nowych placówek dyplomatycznych UE przy państwach członkowskich RWPZ, co pozwoli na zapewnienie lepszej widoczności, ułatwienie dialogu politycznego i zwiększenie skuteczności działań Unii; nalega, aby środki te pochodziły przede wszystkim z ponownego przydziału w ramach ESDZ; wzywa państwa członkowskie UE dysponujące przedstawicielstwem dyplomatycznym w regionie do działania w spójności z polityką UE; podkreśla, że zróżnicowane podejście dwustronne wobec państw RWPZ skłaniających się ku zacieśnieniu współpracy z UE może tylko uzupełnić i wzmocnić ramy wielostronne; wzywa zatem Komisję Europejską i wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa do przeanalizowania możliwości, jakie stwarza taka współpraca dwustronna;
7. przypomina postęp społeczny i polityczny stwierdzony w ostatnich latach w większości państw członkowskich RWPZ; zachęca wszystkie państwa do kontynuowania wysiłków i wzywa je do podejmowania kolejnych kroków w zakresie promowania praw człowieka, walki z wszelkimi przejawami dyskryminacji, w tym dyskryminacji ze względu na płeć, orientację seksualną czy religię; zwraca się do państw członkowskich RWPZ o zagwarantowanie i promowanie praw mniejszości, w tym mniejszości religijnych, równości kobiet i mężczyzn, prawa do pracy, w tym pracowników migrujących, jak również wolności sumienia, wypowiedzi i opinii; wspiera ciągły dialog między UE a RWPZ dotyczący tych kwestii; wzywa państwa RWPZ do skuteczniejszego utrzymywania kontaktów ze społeczeństwem obywatelskim i wspierania powstawania lokalnych struktur i stowarzyszeń; wzywa w szczególności państwa członkowskie RWPZ do:
 - zagwarantowania poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności, w szczególności wolności słowa, wolności zgromadzeń oraz prawa do pokojowych demonstracji, a także wzywa do wysłuchania uzasadnionych żądań uczestników demonstracji i zapewnienia im bezpieczeństwa,
 - przyjmowania środków zachęcających do udzielania kobietom dostępu do rynku pracy i edukacji, eliminując wszystkie formy dyskryminacji ze względu na płeć oraz inne uregulowania zwyczajowe lub prawne, w tym te, które dotyczą osobistego statusu,
 - zniesienia systemu patronatu narzuconego pracownikom migrującym, tam gdzie wciąż on obowiązuje, i kontynuowania reform w zakresie prawa pracy z myślą o zagwarantowaniu pracownikom, w tym migrantom i służbie, pełnego korzystania z ochrony prawnej i socjalnej;
 - stworzenia synergii z Unią i jej państwami członkowskimi na rzecz wspierania Konwencji MOP dotyczącej praw osób zatrudnionych w charakterze pomocy domowej;
 - zwalczania wszelkich form bezkarności, zagwarantowania niezależności wymiaru sprawiedliwości, zapewnienia prawa do sprawiedliwego procesu i wzmocnienia roli pracowników wymiaru sprawiedliwości;
 - podjęcia działań zmierzających do zapewnienia szerokiego upowszechniania norm w zakresie poszanowania praw człowieka i stosowania ich podczas szkoleń dla urzędników zajmujących się egzekwowaniem prawa, prawników i pracowników wymiaru sprawiedliwości;

Czwartek, 24 marca 2011 r.

8. wzywa wszystkie państwa należące do RWPZ do uznania obecnego ruchu społecznego na rzecz demokratycznych reform w skali całego regionu a także wzywa do pełnego zaangażowania wraz z tworzącymi się grupami społeczeństwa obywatelskiego we wspieranie procesu rzeczywistej i pokojowej transformacji demokratycznej w swych państwach, we współpracy z partnerami regionalnymi i przy pełnym poparciu Unii Europejskiej;
9. wyraża głębokie zaniepokojenie brutalną reakcją i użyciem siły przez władze Bahrajnu wobec uczestników demonstracji oraz udziałem obcych wojsk działających pod egidą RWPZ w pacyfikacji tych demonstracji; uważa, iż stoi to w jawnej sprzeczności z poparciem, jakiego RWPZ udzieliła obywatelom domagającym się wolności i demokracji w Libii; wzywa do natychmiastowego przerwania przemocy wobec uczestników pokojowych demonstracji oraz do politycznego dialogu mogącego doprowadzić do dalszych niezbędnych reform politycznych w kraju;
10. wzywa rządy państw RWPZ do wspólnego zajęcia się w duchu współpracy problemami związanymi z poszanowaniem praw człowieka w regionie, szczególnie w odniesieniu do równouprawnienia płci, sytuacji bezpaństwowców, ograniczeń wolności wypowiedzi i gromadzenia się, w tym praw związków zawodowych, i potrzeby zagwarantowania niezawisłości wymiaru sprawiedliwości, jak również prawa do uczciwego i szybkiego procesu; wzywa do tego, by sugerowany już ściślejszy dialog z RWPZ obejmował również kwestie praw człowieka na poziomie administracyjnym i politycznym;
11. wzywa państwa RWPZ do wycofania wszelkich zgłaszanych jeszcze zastrzeżeń do Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet i do Międzynarodowej konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej oraz zwraca się do wszystkich państw RWPZ o ratyfikowanie protokołów dodatkowych do Konwencji o prawach dziecka oraz do Międzynarodowej konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej; podkreśla również znaczenie ratyfikacji i wdrożenia konwencji ONZ o pracownikach migrujących i konwencji MOP nr 97 i 143;
12. zachęca Unię Europejską do wspólnej dyskusji z RWPZ oraz określenia rozwiązań służących usunięciu przeszkód w pełnym i skutecznym korzystaniu z podstawowego prawa do wolności wyznania przez mniejszości religijne w tej części świata, zarówno na poziomie indywidualnym, jak i zbiorowym, w sferze publicznej oraz prywatnej;
13. podkreśla znaczenie dialogu międzykulturowego i międzyreligijnego; przypomina, że Unia Europejska i RWPZ wyraziły swe wspólne zaangażowanie w promocję i ochronę wartości tolerancji, umiarkowania i współistnienia;
14. zachęca rządy i istniejące zgromadzenia parlamentarne RWPZ do bezzwłocznego podjęcia działań zmierzających do pełnej ratyfikacji Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, Międzynarodowego paktu praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, jak również do współpracy w ramach mechanizmów tematycznych Komisji Praw Człowieka ONZ i zaproszenia jej członków do złożenia wizyty w kraju, w szczególności specjalnego sprawozdawcy ds. niezależności sędziów i prawników;
15. przypomina sprzeciw UE wobec nakładania wyroków kary śmierci oraz wezwanie Parlamentu do wprowadzenia moratorium na stosowanie kary śmierci; w tym kontekście wyraża głębokie ubolewanie z powodu ciągłego utrzymania kary śmierci we wszystkich państwach członkowskich RWPZ; zwraca się do tych państw o przyjęcie moratorium na wykonywanie kary śmierci; wzywa w szczególności państwa stosujące metody takie jak ścięcie głowy, ukamienowanie, ukrzyżowanie, chłosta lub amputacja o zaprzestanie tych praktyk;
16. odnotowuje przyjęty na spotkaniu ministerialnym w dniu 14 czerwca 2010 r. trzyletni wspólny program działań mający na celu zacieśnienie współpracy w wielu strategicznych obszarach wspólnego zainteresowania, w tym poprzez utworzenie sieci skupiającej pracowników naukowych, badaczy i przedsiębiorców; jednakże wyraża ubolewanie z powodu nieuwzględnienia w tym programie kwestii otwartego, regularnego i konstruktywnego dialogu politycznego;
17. uważa, że realizacji tego programu wspólnego działania powinno towarzyszyć sprecyzowane i szczegółowe finansowanie, zaś zadanie to powinno powierzyć się specjalnie wybranym pracownikom w Brukseli, jak i w państwach członkowskich RWPZ; podkreśla znaczenie zapewnienia widoczności tego programu oraz upowszechnienia szerokich i dostępnych informacji zainteresowanym administracjom oraz instytucjom; wnosi o sporządzenie w ciągu trzech lat oceny wyników oraz - jeśli okażą się one zadowalające - o rozważenie powołania do życia agencji ds. współpracy UE-RWPZ;

Czwartek, 24 marca 2011 r.

18. wzywa UE do większego skoncentrowania się w ramach programów współpracy z państwami RWPZ na organizacjach społeczeństwa obywatelskiego i wspierania upodmiotowienia kobiet i młodzieży;

19. wyraża głębokie zaniepokojenie wyścigiem zbrojeń w Zatoce Perskiej; zwraca się do Unii Europejskiej o zainicjowanie strategicznego dialogu z państwami RWPZ poświęconego kwestiom bezpieczeństwa regionalnego (proces pokojowy na Bliskim Wschodzie, irański program jądrowy, stabilizacja Iraku, Jemenu i Darfuru, terroryzm i akty piractwa), które mają znaczenie dla obu podmiotów, i o przyczynienie się z czasem do ustanowienia struktury bezpieczeństwa regionalnego na Bliskim Wschodzie, w porozumieniu z państwami Zatoki Perskiej;

20. przypomina, że państwa członkowskie RWPZ odgrywają ważną rolę na arenie regionalnej; podkreśla, że utrzymanie pokoju i stabilności na Bliskim Wschodzie, w Afryce Północnej, w Rogu Afryki i na całym świecie leży we wspólnym interesie UE i RWPZ; wzywa partnerów do ściślejszej współpracy w tym wspólnym interesie;

21. przyjmuje do wiadomości oświadczenie wydane przez RWPZ dnia 7 marca 2011 r. w Abu Zabi, w którym stwierdzono, że „Rada Ministerialna zwraca się do Rady Bezpieczeństwa o podjęcie niezbędnych środków mających zapewnić ochronę ludności cywilnej, w tym o utworzenie strefy zakazu lotów”, które to oświadczenie przyczyniło się do decyzji Ligi Państw Arabskich a następnie Rady Bezpieczeństwa ONZ o poparciu propozycji utworzenia takiej strefy;

22. ponownie wyraża swe wsparcie dla arabskiej inicjatywy pokojowej zainspirowanej przez jedno z państw członkowskich RWPZ i zatwierdzonej przez wszystkie państwa Ligi Arabskiej i Organizację Konferencji Islamskiej; wzywa państwa RWPZ do kontynuowania swych wysiłków mediacji i wspierania izraelsko-palestyńskiego procesu pokojowego; wzywa UE i RWPZ do zintensyfikowania wspólnych wysiłków na rzecz zakończenia okupacji terytoriów palestyńskich w wyniku negocjacji, przy nieustannym udzieleniu pełnego wsparcia rozwiązaniu konfliktu palestyńsko-izraelskiego opierającemu się na dwóch państwach; podkreśla interes podzielany przez UE i RWPZ, by wspólnie pracować nad przywróceniem sprawiedliwego, trwałego pokoju regionalnego na Bliskim Wschodzie; sugeruje w związku z tym bardziej regularne uzgodnienia między Kwartetem i komitetem monitorującym Ligii Arabskiej; przypomina, że UE jest pierwszym donatorem pomocy dla narodu palestyńskiego; uznaje wsparcie udzielone uchodźcom palestyńskim przez państwa RWPZ oraz ich wsparcie dla Agencji Narodów Zjednoczonych ds. Pomocy Uchodźcom Palestyńskim na Bliskim Wschodzie (UNRWA); wzywa państwa członkowskie RWPZ do wnoszenia większego wkładu w umacnianie instytucji palestyńskich i w rozwój gospodarczy w ramach programu rządowego Autonomii Palestyńskiej, oraz do rozważenia możliwości przekazania swych wkładów finansowych za pośrednictwem istniejących międzynarodowych mechanizmów pomocy;

23. wyraża uznanie dla kontynuowania procesu integracji RWPZ (unia celna, wspólny rynek i w dłuższej perspektywie wspólna waluta); zachęca Komisję do zaproponowania sekretariatowi RWPZ wspólnego opracowania ram współpracy, które umożliwią dzielenie się doświadczeniem w zakresie konsolidacji instytucjonalnej, zdolności administracyjnych, mechanizmów regulacji i rozstrzygania sporów; podkreśla, że takie podejście może przyczynić się do zainicjowania procesów przejmowania odpowiedzialności;

24. z zadowoleniem przyjmuje decyzję przewodniczących parlamentów państw członkowskich RWPZ, zebranych w Abu Dhabi dnia 23 listopada 2010 r., by zainicjować prace monitorowania działalności i decyzji podjętych na poziomie wykonawczym RWPZ oraz by przywrócić coroczną konferencję instytucji parlamentarnych państw członkowskich RWPZ; wyraża zadowolenie z przyszłego powołania delegacji międzyparlamentarnej ds. stosunków z Parlamentem Europejskim; jest przekonany, że pogłębiona współpraca na poziomie parlamentarnym wnieśli ważny wkład w budowanie strategicznego partnerstwa między dwoma zgromadzeniami;

Stosunki handlowe

25. przypomina swoją rezolucję z dnia 24 kwietnia 2008 r. w sprawie umowy o wolnym handlu (FTA) między WE a RWPZ, którą poparło 96 % posłów do Parlamentu Europejskiego; zauważa, że kwestie poruszone w tej rezolucji – takie jak potrzeba wzajemnego dostępu do rynków, skutecznej ochrony praw własności intelektualnej, zniesienia barier pozataryfowych utrudniających świadczenie usług, wspierania zrównoważonego rozwoju i poszanowania międzynarodowych konwencji – nie straciły na aktualności;

26. wyraża głębokie ubolewanie, że negocjacje w sprawie umowy o wolnym handlu między UE a RWPZ były wielokrotnie odraczane na długi czas i potępia decyzję RWPZ o zawieszeniu tych negocjacji w 2008 r.; uważa, że nadszedł czas, by odblokować te negocjacje, tak aby znaleźć ostateczne rozwiązanie umożliwiające społeczeństwom i podmiotom gospodarczym po obu stronach czerpanie jak największych korzyści z umowy;

Czwartek, 24 marca 2011 r.

27. wyraża ubolewanie, że region ten został zaniedbany przez UE mimo jego strategicznego znaczenia dla dostaw ropy, możliwości handlowych i regionalnej stabilności;
28. zauważa, że rozpoczęte 20 lat temu negocjacje w sprawie umowy o wolnym handlu nie doprowadziły jeszcze do podpisania umowy; zdaje sobie sprawę, że niektóre państwa RWPZ sprzeciwiają się klauzulom dotyczącym praw człowieka i nielegalnej migracji;
29. uważa, że biorąc pod uwagę strategiczne znaczenie regionu, umowę o wolnym handlu należy postrzegać nie tylko jako instrument zwiększenia dobrobytu przez handel, lecz również jako narzędzie wspierania geopolitycznej stabilności;
30. odnotowuje, że RWPZ stanowi obecnie szósty pod względem wielkości rynek eksportowy dla UE oraz że UE jest głównym partnerem handlowym RWPZ; stwierdza, że chociaż już obecnie wymiana handlowa jest intensywna, nadal istnieją możliwości jej pogłębienia, a także zróżnicowania tej wymiany między obiema stronami, biorąc pod uwagę rozmiary rynku UE oraz starania ze strony państw RWPZ na rzecz zróżnicowania eksportu; stwierdza, że umowa o wolnym handlu stworzyłaby nowe możliwości współpracy i pomocy technicznej; uważa, że zawarcie umowy o wolnym handlu między UE a RWPZ sprzyjałoby w dużym stopniu silniejszym więziom i dalszej dywersyfikacji;
31. zauważa, że biorąc pod uwagę, iż kraje RWPZ zmierzają w kierunku zróżnicowania gospodarczego mającego na celu zmniejszenie ich uzależnienia od ropy naftowej, zwiększenie handlu usługami i inwestycji przyczyniłoby się do szybszego rozwoju gospodarek poszczególnych krajów RWPZ;
32. wyraża zadowolenie z faktu, że w ostatnich dwudziestu latach stosunki gospodarcze między UE a RWPZ pogłębiały się oraz że obroty handlowe między dwiema stronami znacznie wzrosły, pomimo że nie udało się zawrzeć umowy o wolnym handlu; uważa, że oznacza to, iż umowa ta zwiększyłaby jeszcze ten naturalny wzrost wymiany oraz stworzyłaby dla niego bardziej otwarte, przewidywalne i bezpieczne otoczenie;
33. zaznacza, że większa część pracy nad umową została już przeprowadzona, oraz uważa, że zakres umowy o wolnym handlu w obecnym kształcie stanowi obietnicę wielu korzyści dla obu stron; dlatego nawołuje obie strony do potraktowania tej umowy jako głównego i bardzo ważnego dążenia obu regionów i ich społeczności; uważa, że UE i RWPZ łączą wspólne interesy i potrzeby oraz że doświadczenia UE w zakresie integracji regionalnej mogą być źródłem inspiracji dla regionu Zatoki Perskiej; uważa, że w związku z tym UE może dostarczyć wartościowej pomocy technicznej;
34. podkreśla, że w razie gdyby nie zaradzono brakowi przejrzystości procedur udzielania zamówień publicznych i ograniczeniom dostępu dla zagranicznych inwestorów w sektorze usług, mogłyby one zagrozić zawarciu umowy;
35. zdecydowanie uważa, że umowa o wolnym handlu między UE a RWPZ przyniosłaby znaczne korzyści obu stronom; jest przekonany, że umowa o wolnym handlu z UE wsparłaby dalszą integrację gospodarczą RWPZ oraz że w następstwie ustanowienia unii celnej wewnątrz RWPZ mogłaby ona również przyspieszyć realizację ważnych projektów, takich jak wspólny rynek RWPZ czy wprowadzenie w pełni unii celnej w łonie RWPZ posiadającej wspólną walutę; uważa, że RWPZ mogłaby skorzystać z doświadczeń zdobytych przez UE podczas tworzenia jednolitego rynku i przyjmowania wspólnej waluty;
36. zdecydowanie popiera przesłanie, jakie wysoka przedstawiciel/wiceprzewodnicząca Komisji Catherine Ashton skierowała podczas wspólnego posiedzenia ministrów UE-RWPZ w czerwcu 2010 r., jak również niedawno w dniu 22 września 2010 r. podczas posiedzenia UE-RWPZ towarzyszącego posiedzeniu ministerialnemu Zgromadzenia Ogólnego ONZ, kiedy to stwierdziła, że UE jest gotowa do podjęcia ostatecznych starań w celu zakończenia negocjacji; wyraża również zadowolenie z reakcji RWPZ, która także potwierdziła gotowość do zakończenia negocjacji;
37. przyznaje, że niektóre państwa RWPZ są bardzo uczulone na kwestię ceł wywozowych, lecz żąda ostatniej decyzji negocjatorów RWPZ, by powrócić w tej sprawie do stanowiska z 2008 r., czyli by pozostawić ustalenia co do zasad w tej kwestii poza zakresem umowy o wolnym handlu; zdecydowanie uważa, że obecnie zawierane umowy o wolnym handlu nie mogą pomijać kwestii ceł wywozowych oraz że zgodnie z przepisami WTO w umowach o wolnym handlu należy zawrzeć postanowienia dotyczące znacznej liberalizacji importu i eksportu;

Czwartek, 24 marca 2011 r.

38. zaleca, by UE przeznaczyła więcej zasobów na rzecz RWPZ za pośrednictwem instrumentu finansowania współpracy z państwami uprzemysłowionymi oraz innymi państwami o wysokim dochodzie, który powinien być bardziej widoczny i koncentrować się na odpowiednich programach szkolenia lokalnej administracji, w tym w kwestiach handlowych;

39. przypomina, że zgodnie z Traktatem z Lizbony międzynarodowa polityka handlowa stanowi jedno z narzędzi polityki zagranicznej UE oraz że kwestia poszanowania zasad demokracji i podstawowych praw człowieka, podobnie jak kwestie społeczne i środowiskowe, mają dla Unii absolutnie zasadnicze znaczenie przy zawieraniu wszelkich umów międzynarodowych; wzywa zatem do włączania do wszelkich umów o wolnym handlu skutecznej i możliwej do wyegzekwowania klauzuli praw człowieka;

40. zauważa, że w sześciu państwach RWPZ przebywa 15 mln pracowników migrujących i że stanowią oni 40 % całkowitej liczby ludności; przypomina o niepewnej sytuacji pracowników migrujących w państwach Zatoki Perskiej, na co zwróciła uwagę Międzynarodowa Organizacja Pracy (MOP), i popiera apel MOP o ustanowienie minimalnego wynagrodzenia w regionie, aby zapobiec dalszemu pogarszaniu się pozycji pracowników krajowych i migrujących; wyraża też poparcie dla prawa wszystkich pracowników do tworzenia związków zawodowych i wstępowania do nich w celu obrony swoich interesów;

41. domaga się okazywania poszanowania zasad demokratycznych i praw podstawowych określonych w Powszechnej deklaracji praw człowieka; wzywa państwa członkowskie RWPZ do zwalczania dyskryminacji kobiet i wykorzystywania dzieci, zwłaszcza na rynku pracy, i do skutecznego wdrażania Konwencji ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet oraz Konwencji praw dziecka;

42. uważa, że ratyfikacja i pełne wdrożenie przez państwa członkowskie RWPZ ram ustanowionych Konwencją ONZ przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, Konwencją ONZ przeciwko korupcji oraz Międzynarodową Konwencją o ochronie praw wszystkich pracowników migrujących i członków ich rodzin, powinny odgrywać kluczową rolę w negocjacjach dotyczących umowy o wolnym handlu;

43. uważa, że zawarcie umowy o wolnym handlu poprawiłoby znacznie obecne stosunki między państwami członkowskimi UE a państwami RWPZ oraz stanowiłoby wartość dodaną podjętego ostatnio wspólnego programu działania, w szczególności poprzez zwiększenie potencjału oraz wzmocnienie struktury instytucjonalnej, w tym w obrębie Sekretariatu RWPZ; żałuje, że obecność dyplomatyczna UE w państwach RWPZ sprowadza się do minimum, i domaga się, by w ramach nowej Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych UE zwiększyć obecność dyplomatyczną UE w tym regionie, włącznie z ustanowieniem w każdym z sześciu państw RWPZ delegatur Unii, które powinny działać w ścisłej współpracy z krajowymi służbami dyplomatycznymi państw członkowskich UE obecnymi w państwach RWPZ, aby w jak najszerszym zakresie wykorzystać ich łączną wiedzę o regionie; uważa, że większa obecność dyplomatyczna zwiększyłaby szanse na szybsze zawarcie umowy o wolnym handlu, a następnie na jej wdrożenie;

44. proponuje ustanowić regularne spotkania na szczycie szefów państw i rządów UE i RWPZ; podkreśla, że szczyty te mogłyby zdecydowanie wzmocnić więzi polityczne, finansowe, gospodarcze, handlowe i kulturalne między UE a RWPZ; usilnie zachęca najważniejszych decydentów UE i RWPZ do regularnego spotykania się w celu wspólnego określenia i wspierania wspólnych interesów i tym samym zwiększenia prawdopodobieństwa zawarcia i podpisania umowy o wolnym handlu w najbliższej przyszłości; jest zdania, że najważniejsi decydenci UE i RWPZ powinni popierać ideę tych szczytów, niezależnie od zawarcia i podpisania umowy o wolnym handlu;

45. wyraża zadowolenie z faktu, że w ostatnich latach UE i RWPZ stały się poważnymi partnerami w zakresie inwestycji oraz że RWPZ, wraz z Irakiem i Jemenem, uplasowała się na pierwszej pozycji wśród inwestorów w UE w 2008 r.; uważa, że zawarcie umowy o wolnym handlu lub przynajmniej oficjalne ponowne otwarcie negocjacji w tej sprawie stanowiłoby punkt wyjścia do dalszych porozumień, które pobudzą i ułatwią wzajemne bezpośrednie inwestycje zagraniczne z zamiarem usunięcia przeszkód dla zagranicznej własności i ochrony inwestycji; przypomina, że w wyniku wejścia w życie Traktatu z Lizbony bezpośrednie inwestycje zagraniczne znalazły się w zakresie kompetencji UE, co tym bardziej umożliwia szybkie zawarcie umowy o wolnym handlu między UE a RWPZ; zauważa, że jakakolwiek przyszła umowa o wolnym handlu stworzyłaby nowe możliwości inwestycyjne dla obu stron, jednocześnie zwiększając szansę spełnienia przez RWPZ kryteriów wymaganych od kandydata do zawarcia unijnej umowy inwestycyjnej w ramach przyszłej polityki inwestycyjnej UE;

Czwartek, 24 marca 2011 r.

46. zauważa, że obniżenie taryf RWPZ w wyniku przyjęcia umowy o wolnym handlu zwiększyłoby atrakcyjność inwestycji zagranicznych przedsiębiorstw międzynarodowych; jest przekonany, że umowa o wolnym handlu spowoduje zwiększenie inwestycji związanych z usługami, co z kolei będzie sprzyjało rozwojowi państw RWPZ i państw członkowskich UE;

47. proponuje, by we wszelkiej wymianie handlowej między UE a RWPZ wykorzystywać euro; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że od czasu swojego powstania RWPZ wyrażała chęć stworzenia unii celnej i walutowej; zauważa, że ta pierwsza została wprowadzona w życie w 2009 r., natomiast negocjacje w sprawie wspólnej waluty aktualnie się toczą;

48. zwraca uwagę, że wszystkie sześć państw RWPZ korzysta obecnie z preferencyjnego dostępu do rynku UE w ramach ogólnego systemu preferencji (GSP) Unii Europejskiej, podkreśla, że zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 732/2008 z dnia 22 lipca 2008 r. wszystkie państwa RWPZ powinny nie tylko ratyfikować, lecz również efektywnie wdrożyć wszystkie 27 konwencji MOP i ONZ wymienionych w załączniku III do tego rozporządzenia; jest zdania, że – biorąc pod uwagę poziom postępu gospodarczego w tym regionie – umowa o wolnym handlu byłaby lepszym narzędziem dystrybucji zysków handlowych w całym regionie;

49. przypomina, że głównym celem UE w stosunkach z RWPZ powinno być zawarcie umowy o wolnym handlu, która będzie jedną z głównych umów o wolnym handlu między regionami; jednak dopóki nie zostanie ona zawarta, i mając na uwadze dokonania niektórych głównych partnerów RWPZ, zachęca wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą Komisji oraz komisarza ds. handlu, aby dokonali oceny zastępczego podejścia do przyszłych wzajemnych stosunków handlowych z państwami RWPZ, które przyjęłyby kształt dwustronnych umów między UE i tymi spośród państw Zatoki, które czują się już przygotowane do dalszego zaangażowania się w stosunkach z UE, z uwzględnieniem niejednorodnego charakteru gospodarek państw Zatoki, różnorodnej reakcji tych państw na kryzys finansowy oraz ich stosunków z innymi partnerami handlowymi;

Energia

50. z zadowoleniem przyjmuje współpracę między Unią Europejską a jej partnerami w regionie Morza Śródziemnego w dziedzinie energii, która obecnie obejmuje również energię odnawialną; jest zdania, że należy wspierać w tym sektorze działalność synergii między trzema strefami geograficznymi, z uwagi na zbieżność interesów, fachowej wiedzy technologicznej, finansowania oraz bogactwa zasobów (słońce, wiatr); wyraża zadowolenie w związku z utworzeniem sieci wymiany wiedzy fachowej UE-RWPZ w zakresie czystych energii mających dziś pierwszorzędne znaczenie dla państw RWPZ;

51. biorąc pod uwagę stosunki strategiczne, gospodarcze, polityczne i kulturalne łączące kraje Zatoki Perskiej z krajami południowego wybrzeża Morza Śródziemnego, ale także rosnącą rolę wpływu państw Zatoki Perskiej na kraje śródziemnomorskie, uważa, że można by rozważyć wzmocnione i ustrukturyzowane partnerstwo między RWPZ a Unią dla Śródziemnomorza, zaś Unia Europejska powinna czynnie włączyć się w promowanie takiego projektu, z którego korzyści czerpać będą wszystkie strony;

52. składa wyrazy uznania dla prac prowadzonych przez zespół ekspertów ds. energii UE-RWPZ, w szczególności dotyczących gazu ziemnego, efektywności energetycznej i bezpieczeństwa jądowego;

53. w świetle wyzwań związanych ze zmianą klimatu i rosnącym zużyciem energii w obu regionach, wzywa Komisję do zajęcia się kwestią efektywności energetycznej jako jedną z głównych dziedzin rozwoju i do zacieśnienia współpracy w zakresie kwestii dotyczących efektywności energetycznej;

54. przyznaje, że obecnie paliwa kopalne zaspakajają większość zapotrzebowania na energię w UE; zauważa jednak, że przyszłe zapotrzebowanie UE na ropę będzie uwarunkowane kilkoma czynnikami, takimi jak polityka energetyczna i klimatyczna UE, koszty dostaw, niestabilność cen i przemiany w przemyśle (na przykład w odniesieniu do efektywności energetycznej i mobilności elektrycznej), które łącznie powodują długoterminowy brak pewności co do przyszłego zapotrzebowania oraz inwestycji na starcie/po zakończeniu projektu dotyczących zdolności produkcyjnej;

Czwartek, 24 marca 2011 r.

55. wzywa do zachowania większej przejrzystości w odniesieniu do danych dotyczących gazu i ropy w ramach przyszłego scenariusza zapotrzebowania i dostaw w imię wspólnych interesów na przewidywalnych rynkach ropy; z zadowoleniem przyjmuje zatem znaczenie inicjatywy na rzecz danych dotyczących ropy (JODI);

56. z dużym zadowoleniem przyjmuje wyrażony na wspólnym spotkaniu ministerialnym zamiar dążenia do zacieśnienia współpracy w dziedzinie ochrony środowiska i zmiany klimatu;

57. przyznaje, że wysiłki RWPZ na rzecz zwiększenia potencjału rezerw gazu ziemnego i skroplonego gazu ziemnego (LNG) są zgodne z chęcią UE zróżnicowania źródeł energii i szlaków energetycznych; podkreśla zatem znaczenie zwiększenia eksportu LNG do UE przez włączenie terminali LNG do korytarza południowego oraz stworzenia połączeń gazociągowych z RWPZ, bezpośrednio lub przyłączając się do obecnych i planowanych gazociągów, takich jak AGP, Nabucco i ITGI;

58. zachęca państwa członkowskie RWPZ do uzgadniania wraz z partnerami europejskimi dalszego rozwoju techniki skraplania gazu w celu lepszego uwzględnienia tej techniki w europejskim koszyku energetycznym; podkreśla, że RWPZ mogłaby też wykorzystać GTL jako alternatywną metodę dla emisji spalanych gazów do atmosfery;

59. podkreśla, że UE ma możliwości inwestowania w potencjał wytwarzania energii w RWPZ z wykorzystaniem najnowszych technologii, jeśli chodzi o wytwarzanie, przesył i wzajemne połączenia; w związku z tym zachęca do przyszłej współpracy i szczególnego skupienia się na integracji sieci elektrycznych i stosowaniu technologii inteligentnych sieci;

Przemysł i surowce

60. podkreśla znaczenie niezawodnego partnerstwa między UE a RWPZ w zakresie wykorzystania i dostępu do surowców; opowiada się za otwartymi rynkami towarów i zniesieniem barier pozataryfowych; z zadowoleniem przyjmuje wszelkie podjęte już w negocjacjach w sprawie wolnego handlu starania na rzecz zagwarantowania bezpiecznych i zrównoważonych dostaw surowców;

61. apeluje o wspólne działania na rzecz rozwiązania problemu spekulacji i zmienności cen surowców przez zwiększenie przejrzystości i nadzoru nad obrotem pozagiełdowymi instrumentami pochodnymi; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje niedawny apel OPEC o surowsze kontrole obrotu takimi instrumentami, a także wysiłki Francji na rzecz zapobieżenia spekulacji cenami surowców w obrębie G20;

Badania i rozwój oraz innowacje

62. podkreśla znaczenie pogłębienia wzajemnej współpracy z RWPZ na rzecz programów badań i technologii, ze specjalnym uwzględnieniem nowych opartych na wiedzy gałęzi przemysłu w obszarach takich jak odnawialne źródła energii, wychwytywanie i składowanie dwutlenku węgla (CCS), pochodne gazu i ropy, efektywność energetyczna oraz biomasa; wzywa do podjęcia współpracy obejmującej transfer technologii w połączeniu z bezpiecznymi i trwałymi dostawami surowców;

63. wzywa do ściślejszej współpracy Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych (ERBN) i Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii (EIIIT) z RWPZ, aby wspierać i rozwijać dialog naukowy i współpracę regionów również w tym obszarze;

Edukacja

64. przypomina, że państwa członkowskie RWPZ nadały edukacji priorytetowe znaczenie narodowe ze względu na duże zapotrzebowanie w zakresie zasobów ludzkich (niewystarczająca liczba nauczycieli), treści szkoleń (niedostosowanie do rozwoju rynku pracy), jakości programów (przestarzałe metodologia i materiały dydaktyczne) oraz wykorzystywania nowych technologii; wzywa do czynnego wspierania wysiłków podejmowanych przez władze celem zaradzenia tym niedostatkom oraz do zaproponowania ambitnej współpracy w zakresie szkolnictwa wyższego, średniego i podstawowego, by promować większy dostęp do edukacji dla kobiet i mężczyzn;

Czwartek, 24 marca 2011 r.

65. podkreśla, że współpraca ta powinna obejmować dalsze wsparcie programów wymiany studentów, naukowców i wymiany zawodowej; ubolewa nad tym, że program Erasmus Mundus pozostaje prawie nieznanym w całym regionie, między innymi z uwagi na brak informacji o nim; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy podejmowane przez uniwersytety francuskie, brytyjskie i niemieckie o tworzeniu partnerstw uniwersyteckich oraz programów wymiany; przypomina jednak, że Europę prześcignęły w tym obszarze Stany Zjednoczone i Azja; zwraca się do Komisji Europejskiej, by przewidziała organizowanie w regionie dni informacyjnych i promocji kształcenia i europejskich badań naukowych; nalega, by te programy wymiany skierowane były do studentów, wykładowców, badaczy, jak również do personelu administracyjnego, oraz by zapewniono zrównoważoną reprezentację płciową uczestników; uważa, że trzeba przygotować programy wymiany dla młodszych grup wiekowych, kierując je do gimnazjalistów i licealistów;

66. z zadowoleniem przyjmuje projekt Al-Jisr w zakresie dyplomacji publicznej i działań uświadamiających, który – przy wsparciu ze strony Komisji – przynosi ogromne korzyści; w związku z tym zachęca służby wysokiej przedstawiciel/przewodniczącej Komisji do intensyfikacji działań dyplomatycznych w przyszłości w regionie, gdzie UE wciąż jeszcze nie cieszy się zrozumieniem, a mechanizmy pozwalające zmienić ten stan są ograniczone; podkreśla znaczenie określenia lepszej strategii komunikacji, w tym potrzebę wyjaśniania strategii politycznych i stanowiska UE w języku arabskim, tak by upowszechnić je w szerszych kręgach społecznych;

67. podkreśla, że nieobecność programów współpracy UE z RWPZ w obszarze mediów można wytłumaczyć brakiem informacji; wzywa Komisję do zaproponowania środków zachęcających państwa RWPZ do bardziej zaawansowanej współpracy w tym zakresie celem zwiększenia widoczności Unii w regionie oraz propagowania wzajemnego zrozumienia;

68. uważa za sprawę nadrzędnej wagi, by zaradzić brakowi badań i studiów w Europie nad państwami Zatoki Perskiej; zachęca do wprowadzania na uniwersytetach programów współczesnych studiów poświęconych tej części świata arabskiego; powinna również istnieć możliwość wybierania programów studiów nad Unią Europejską w uniwersytetach regionu;

*

* *

69. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji przewodniczącemu Rady Unii Europejskiej, przewodniczącemu Komisji Europejskiej, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządów i parlamentom państw członkowskich, sekretariatowi RWPZ, a także rządów i parlamentom państw członkowskich RWPZ.

Mianowanie dyrektora wykonawczego Europejskiego Organu Nadzoru Bankowego (EBA)

P7_TA(2011)0111

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 marca 2011 r. w sprawie powołania dyrektora wykonawczego Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego)

(2012/C 247 E/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając pismo z dnia 10 marca 2011 r. wystosowane przez Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego),
- uwzględniając art. 51 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego) ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12.